

nal-li stěžovatel, jak tvrdí, jen z ochoty vůči H-ovi, uplatňuje tím jen motiv svého činu, který je pro právní posouzení věci naprosto bezvýznamným.

Čís. 269.

Předražování. Předmětem předražování může být tabák, a to nejen tuzemský, nýbrž i cizozemský.

(Rozh. ze dne 30. září 1920, Kr I 387/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Viléma G. do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudu v Praze ze dne 31. března 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem dle § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížnost namítá s hlediska důvodů zmatečnosti dle § 281 čís. 9 a), 10 tr. ř. především, že prodej cizozemského tabáku je v území našem zakázán tak, že se ani tabák německého původu, o který jde v tomto případě, nemohl dostat do konsumu a nemohla tedy jednáním obžalovaného cena říšsko-německého tabáku býti zvýšena ani cesta jeho do konsumu býti zdržena, nehledíc prý ani k tomu, že by se dovozem a prodejem jeho nabídka zvýšila a tedy cena snížila. Dle další námitky zmateční stížnosti dlužno případ posuzovati jen dle předpisů trestního práva důchodkového a dle předpisů pro prodavače tabáku. Zmateční stížnost vyslovuje dále pochybnosti v tom směru, je-li tabák německého původu u nás předmětem potřeby, a míní konečně, že o pletichách nemůže býti řeči také proto, že není zjištěno, že by byl tabák někomu prodán býval. V žádném ze směrů zde naznačených není zmateční stížnost odůvodněna. Dovožujíc ze zákazu prodeje cizozemského tabáku v našem území nemožnost toho, by se cizozemský tabák dostal u nás do konsumu, nepočítá zmateční stížnost se skutečnými poměry a přehlíží, že se u nás následkem nedostatečných úředních přidělů kuřiva i následkem různých jiných zjevů rozbujel pokoutní a podloudný obchod kuřivem nejen tuzemským, nýbrž i cizozemským. Tím stává se bezpodstatnou prvá námitka, jakoby dovozem cizozemského tabáku nemohly býti ceny tabáku říšskoněmeckého zvýšeny a cesta jeho do konsumu býti zdržena. Je pak samozřejmo, že způsoblost pletich stupňovati cenu, nemusí se vztahovati právě na ten předmět, ohledně něhož bylo se do pletich pouštěno, v tomto případě tedy na tabák říšskoněmecký nýbrž na předměty dotyčného druhu vůbec, zde tedy nejen na tabák cizozemský, nýbrž na kuřivo vůbec. Stejně bezpodstatnou je další námitka, jakoby dovozem zvýšená nabídka tabáku mohla míti v zápětí snížení cen. Nákladný dovoz tabáku z ciziny, doprava jeho z místa na místo, jak k ní došlo v tomto případě, ve spojení se snahou, docílití jeho prodejem zisku, jsou zcela nepochybně okolnosti, způsobilé přivoditi zvýšení cen tabáku, při čemž poměrně nepatrné množství tabáku, o který jde v tomto pří-

padě, nebylo zajisté s to, by v celkovém poměru nabídky k poptávce přivodilo nějaký znatelný posun. Předpisy trestního práva důchodkového (§ 316 a 317 tr. z. důch.) a § 53 předpisu pro trafikanty ze dne 10. června 1911 č. 44.236, č. 104 věst. min. fin. nepřekážejí nikterak soudnímu potrestání takových jednání, která spadají pod pojem válečné lichvy, snad proto, že předmětem lichvy byl tabák. Neoprávněné obchodování tabákem je arci deliktem finančním, ježto porušuje finanční výsost státu, stává se však i trestným činem, podléhajícím právomoci obecných soudů trestních, jakmile poškozuje obecný zájem, který vyžaduje ochrany proti přílišnému využívání válečných poměrů. Činem obžalovaného byly porušeny dva různé, na sobě neodvislé právní statky, z nichž každý vyžaduje zákonné ochrany. Každé porušení o sobě podléhá samostatnému potrestání, upravenému zvláštními předpisy. Že tabák pak zásadně předmětem potřeby jest, toho nepopírá vlastně ani zmateční stížnost, k rozeznávání mezi tabákem tuzemským a cizozemským však nezavdává zákon o stihání válečné lichvy, jmenovitě vymezení pojmu předmětu potřeby v § 1 zákona toho, ani nejmenší příčiny. Neodůvodněna je konečně i poslední námitka, jakoby o pletichách nemohlo býti řeči proto, že není zjištěno, že by byl tabák prodán býval. Přechinu dle § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a nař. a to činu dokonatého dopouští se ten, kdo se pouští do pletich, jež jsou způsobilé stupňovati cenu předmětu. Byť se tedy také pletichy ve většině případů opravdu projevují na venek koupí pokud se týče prodejem předmětů potřeby, nemůže přece již vzhledem ke slovnímu znění zákonné definice pletich býti pochybnosti o tom, že pod pojem pletich a sice činu dokonatého spadá i takové jednání, které, zahrnujíc v sobě jinak všechny pojmové znaky pletich, směřuje k tomu, aby předmět, o který jde, prodán byl, jak je tomu dle zjištění nalézacího soudu v tomto případě.

Čís. 270.

Padělání a použití veřejné listiny (§ 199 lit. d) tr. z.) nemusí vycházeti od téže osoby. Jest však třeba shodné vůle obou osob, nesoucí se ku padělání, byť i úkon ten proveden byl manuálně pouze jednou z nich.

(Rozh. ze dne 30. září 1920, Kr. II. 260/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného, do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 7. srpna 1920, pokud jím byl uznán vinným zločinem podvodu dle §§ 197 a 199 d) tr. z.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného omezuje se toliko na výrok rozsudku, dle něhož uznán byl stěžovatel vinným zločinem podvodu dle §§ 197, 199 d) tr. z. a domáhá se, uplatňujíc důvod § 344 čís. 11 tr. ř. pouhého podřadění skutku jako přestupku podvodu pod trestní ustanovení § 461 tr. z. Stížnost má totiž odsouzení pro zločin podvodu dle shora uvedené